

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejetan za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za se leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom račun se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Jezikovni boj na Češkem.

— o. — Danes pričela se je v deželnem zboru kraljevine češke debata o predlogu pl. Plenerjevem. Srečni bodo češkonarodni parlamentarci, kedar bode ta debata konec, konec neplodnega besedovanja o predlogu, ki je gola neosnovana provokacija. Srečni bomo tudi mi drugi, kadar bode ta provokacija pokopana, ker že tedne in tedne tlačijo nas pojavi konflikta mej Čehi in Nemci, kateri vse javno mnenje prošinjajo, izvirajoči baš od Plenerjevega jezikovnega predloga.

Kaj hoče predlog češko-nemškega voditelja? To kar je hotel predvranjskem dr. Herbstov predlog, da bi se namreč stara kraljevina češka razkrojila v dva dela po tem, kolikor je posesti jedne ali druge narodnosti. A še več. Pl. Plener zahteva, da bi se za področja peterih okrožnih sodišč razveljavila jezikovna naredba dr. Pražakova, potem pa, da bi se za Nemce napravile še tri nova okrožna sodišča, v katerih področji bi isto tako ne imela veljave rečena naredba. Kar se še vrhu tega tirja s predlogom, namreč ustanovitev dveh senatov pri višjem deželnem sodišči Praškem, je le posledstvo organizacije sodišč na podstavi narodne posesti.

Vsak, kdor je 5. decembra l. l. prvič čul ta predlog, moral je biti uverjen, da bode diskusija o njem natančna in vroča, da pa bode po njej predlog baš tako malo osnovan s stališča večine češkega deželnega zbora, kakor je bil, predno se je jedna beseda o njem izpregovorila. Kolikor je Plenerjev predlog obsegal predlanski predlog Herbstov, toliko je bil že rešen, ker Herbstov predlog je bil že predvranjskim sojen in obsojen. Sicer se mu je pustila klica življenja, dal se mu je namreč čas, da se opraviči. Večina deželnega zbora je bila izrekla, da Herbstov predlog vzame znova v pretres, ako se pokaže za to potreba, ako se nemške občine oglašajo, da se hočejo ločiti od čeških in zvezati se mej sabo. Leto dni in še več je preteklo od tega sklepa, ali ui se oglašila ni jedna občina, da bi pokazala osnovanost Herbstovega predloga. Čemu tedaj prenaresati, ako potrebe ni, čemu prebivalstvo siliti v nove zveze, ako je s starimi in prastarimi zadovoljno. Tudi v ostalem se odnošaji in

nazori neso premenili. Še vedno je kraljevina češka jednota, katero je ustanovila zgodovina, in če kedaj, to je dandanes potreba, da se ta jednota ohrani kot trdnjava, pri kateri se slabotne pokažejo natski sovražnega, na propast našega cesarstva delujočega severa. Herbstov predlog, del Plenerjevega predloga, meri na to, da bi se od jednote češke odcepili in osamosvojili severni kraji kraljevine. Ti kraji so nemški po svojem prebivalstvu, a v novejši dobi postali so tudi nemški po svojem političnem prepričanju, tako da se čutijo irredentiske, nerešeni sestavni del zedinjene Nemčije. Vsako četrletje se markantni kaže ta značaj severnočeškega nemštva, a osobito, v zadnjem letu smo po Knotzih in Pickertih ter njihovih glasilih zvedeli, da se češki sever le po vnanjem še vidi v obvodu avstrijskega cesarstva, da pa je po duhu in teženji že najnovejša pridobitev Bismarckova. Kateri avstrijski domoljub bi torej imel pogum, dovoliti v reforme, da bi z njimi organizacija češke kraljevine še rahlejša postala, da bi se severno-češki Nemci še svobodniše gibali proti severu, se upodabljali v veliko Nemčijo? To pa bi se godilo, kakor hitro bi se po narodni reorganizaciji v zmislu teh predlogov nemški živelj še bolj odtujil jednosti češke kraljevine. Ozir na državno celokupnost bil je predvranjskim tisti motiv, ki je navdušil Čeha, da so se tako odločno in možko uprli Herbstovemu predlogu. Isti predlog pa je zopet v sedanjej sesiji deželnega zbora obnovil poslanec Plener. Ali pa je mož skrbel, da bi Čehi ne imeli ravnokar označenega, vseodločilnega protirazloga, ali mroveč ni baš Plenerju znano, da se je v zadnjem letu nemško-narodno, a državi nevarno gibanje na severnem Češkem vzmožilo in sicer tako, da se Čehi morajo s podvojeno državljansko navdušenostjo protiviti njegovemu nasvetu? Da, on je to znal, ker to pri nas zna vsak mladoletni „Carniolan“. In vendar je donesal v zbor svoj predlog, — zato, ker je deželo in vlado vzburiti, češki narod provokovati hotel!

Tem očitniši nam je ta Plenerjev namen, če uvažimo to, kar zahteva, da bi jezikovna naredba Pražakova ne veljala več za vso češko kraljevino. Govoriti proti osnovanosti te naredbe, bi pomenilo, da se pobija ustava naše države, njene osnovne po-

stave, zlasti člen XIX., ker ministerska naredba je le minimalna izvršitev osnovne postave. Stvar s to naredbo bi vendar že bila lahko jasna! Razpravljala se je že tolikokrat in posebno natančno v državni naši zbornici, tako da mora vsakdo biti uverjen, da je naredba do zadnje pičice postavna in pravična. Zlasti bi zastopniki češkega nemštva morali, kar se tiče tega, poznati stališče čeških domorodnih politikov. A navzlic temu Plener zopet povprašuje, kako Čehi mislijo o tej stvari, povprašuje v zboru, kjer imajo Čehi večino, če tudi je odgovor že bil dan v državnem zboru ne le od Čehov, marveč tudi od drugonarodnih, celo nemških zastopnikov. Se-li to ne pravi, zdradbe delati, dognane prepire mej narodi ponavljati?

Z velikim zatajevanjem samega sebe so češko-narodni zastopniki pretresali v komisiji Plenerjev predlog. Zgovorno so potrdili znano svoje stališče in dr. Pravoslav Trojan je oglašil predlog, sijajen odgovor na Plenerjevo provokacijo. Izraženo je v njem, da je naredba Pražakova le majhen del tistega, kar češki narod sme zahtevati v imenu ustave in postave. Tudi uresničenje Trojanovega predloga bi ne bila vsa pravica, ki pristoji narodu češkemu in njegovi kraljevini. Še pohlevnišo resolucijo je v komisiji predlagal poslanec Fáček, kateri je le nekoliko doslednih zahtev oglašil v zmislu enakopravnostne postave in jezikovne naredbe. A vendar Plener ni umaknil svojega predloga in od danes počenši bode zavoljo njega v Praški zbornici nov boj, kateri bo sicer donesal poraz nemške stranke, bode pa globok izvor staremu refrénu, glasečemu se tostran in onostran črno-žoltilh mejnikov: da so slovanski Čehi nespravljivi in Nemci poleg njih nerešeni trpini! Kakor da je sprava možna mej protipravnostjo in enakopravnostjo!

Deželni zbor kranjski.

(XII. seja dne 11. januarja 1886.)

(Dalje.)

Zastopnik vlade, c. kr. vladni svetnik in poročevalec o šolskih zadevah g. Hočev var, jako obširno razmotrava to zadevo in naglašja, da vprašanje kdo da ima plačevati stanarinsko odškodnino

LISTEK.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman.

(Spisal Charles Nodier, poslovenil Jos. Kržišnik.)

II.

(Dalje.)

Nekega dne pride Tonica s svojo sestro sredi takšne družbe; upozori ter ustavi jo zvuk do cela neznanega jej glasbila; približa se ter vidi starčka premikajočega redno po nekakej gitari, jedno samo struno imejočej, velik in neroden lok. Na ta način rajal je zamolkle in jednozvučne zvuke, a spremljal jih je jako dobro s svojim ozbilnim in prilagajočim se glasom. Pel je slovensko pesen o nesreči ubogih Dalmatincev, katere proganja siromaštvo iz njih dežele; improvizoval je žalostinke o ostavljenosti rodne zemlje, o lepotah mičnih poljan v blaženej Makarski, o starodavnem Trogiru, o temnobrežnej Korčuli, o Čresu ter Osoru, kder je Medoja raztrosila raztrgane ude Absirtove; o krasnem Epidavri, povse z lovornimi grmi pokritem, ter o Solini, kateri je Dioklecijanu bolj ugajal nego vladarstvo

sveta. Poslušajoči ga gledalci so sprva ganjeni, potem razneženi in razmiljeni, ter stiskajo se vzdihujoč; ker rahlo in tankočutno nprav Istrijančevo vsako dirnenje močno prešine ter vsako čuvstvo se promeni v strast. Nekateri presunjeno vsklikajo, drugi pritiskajo na se ženo in deco; a nekoji objemajo pesek ter ga meljé mej zobmi, kakor bi hoteli tudi nje odtrgati od njih očevine. Tonica se mu osupla polagoma približa ter natanje ga pogledavši opazi, da je slep, kakor je bil Homer. Prime ga za roko ter mu položi vanjo prodrť srebern novc, vedoča da je to darilo zelo dragoljubno ubožnim Primorcem, ker z njim diče lase svojim hčeram. Stari pevec jej stisne roko ter se nasmehlja, uznavši, da je mlada deklica. Potem hipoma promeni napev in besede in začne slaviti blaženstvo ljubezni in milino zorne mladosti. Ne pribrenkuje več, a verze naglašja mnogo kreplje in zbira vso svojo silo kakor človek, komur je pijanost ali viharna strast vskalila um; z nogami teptajoč zemljo, živahno pritise malo da ne prestrašeno Tonico k sebi:

Cveti, cveti, kliče jej, v vonjavih Piranskih gajih in mej tržaškimi kakor roža dišečimi trtami! Jazmin sam, krasilo naših logov, pogine ter prepusti mali svoj cvet šapam, predno se je otvoril,

kedar mu je veter razmetel zrnje na ostrupljene ravni Narentske. Baš tako bi vsehnola i ti, mlada rastlina, če bi rasla v kakem gozdi, koder gospoduje Ivan Zbogar.

III.

Hribi čujejo ta strašni glas, on protresa njih črne čeri ter njih gozde. Sanje so navestile narodu opasnost; nagloma hiti črez vresje ter prižiga burilna znamenja.

Polagoma se vrača Tonica proti mestu, oprta ob svojo sestro, a molčeča in zamišljena. Razbojnikovo ime jej je v prvo vzbudilo v srci neko čuvstvo bojazni samo zase in nejasen nepokoj o bodočnosti. Razmišljala je o kobi bednikov, prišedših njemu v roke, a ne mené se nikoli, da bi ista usoda mogla doleteti i njo. Starega primorskega pevca kakor navdihnene besede so jo oplabile, uverivši jo, da bi bilo možno, da bi jo zadela ta nesreča mej raznoličnimi neizgodami, pretečimi našemu življenju. A ta misel je bila tako neosnovana, ta opasnost tako malo verjetna, da se Tonica, ne prikrivajoča ničesar gospej Albertovej, ni upala povedati jej, zakaj se jej duša vznemirja. Približala se jej je, ter se trepetajoč pritislila k njej, in to tre-

šolskih ravnateljev na ljudskih šolah, ali normalno-šolski zaklad, ali šolske občine še ni rešeno.

Poročevalec prof. Šuklje trdi, da je to pravno vprašanje že rešeno in sicer v tem, da spada stvarina k stvarnim potrebščinam šole, za te pa imajo skrbeti po postavi šolske občine, ne pa normalno-šolski zaklad. Potem se vsi predlogi finančnega odseka odobri.

Poslanec dr. Mosche poroča v imenu finančnega odseka o računskem zaključku deželnega zaklada za l. 1884 in njegovih podzakladov za leto 1884. Poročilo se glasi v glavnih točkah:

Iz računskega zaključka je razvidno, da so znašali pravi in dejanski

prihodki v letu 1884	468.038 gld. 59 kr.
Ker jih je bilo proračun-	
njeno le	408.909 " 66 "
se je torej za	59.128 gld. 93 kr.

Dejanskih pravih	
stroškov je bilo	454.624 gld. 86 1/2 kr.
proračunjeno jih je bilo le	410.287 " 13 "

torej se je faktično več	
izdalo za	74.337 gld. 73 1/2 kr.

Po odbitku večjih prihod-	
kov z	59.128 gld. 93 kr.

se kaže blagajnični deficit	
v znesku	15.208 gld. 80 1/2 kr.

Svota vseh prihod-	
kov znašala je	1.023.727 gld. 89 kr.

in skupnih stroškov je bilo	
torej je bil blagajnični ko-	981.403 " 54 1/2 "

nečni ostanek	42.324 gld. 34 1/2 kr.
-------------------------	------------------------

Faktična potrebšči-	
na je znašala	464.912 gld. 52 1/2 kr.

torej v primeri s proraču-	
njeno potrebščino s	410.287 " 13 "

več za	54.625 gld. 39 1/2 kr.
------------------	------------------------

Iz razkaza imovine koncem leta 1884 je razvidno, da je znašala skupna imovina 1.314.888 gld. 36 1/2 kr. in po odbitku dolgov v znesku 159.655 gld. 28 kr., čista 1.155.233 gld. 08 1/2 kr., torej v primeri z imovino koncem leta 1883 (1.145.099 gld. 30 1/2 kr.) več za 10.133 gld. 78 kr.

Poročevalec v imenu finančnega odseka nasvetuje:

1. Računski zaključek kranjskega deželnega zaklada za l. 1884, potem glavni pregled o gospodarjenju in premoženju deželnega zaklada in njegovih podzakladov za l. 1884, ki sta se predložila s poročilom deželnega odbora z dne 8. novembra 1885 priloga 22, — se odobri.

2. Deželnemu odboru se nalaga, da zaračunja v prihodnje remuneracije za dela deželnih uradnikov izvanuradniških ur le v posebni rubriki: „Premenljive remuneracije in nagrade“.

3. Deželnemu odboru se nalaga, da se pri stroških uprave strogo drži po deželnem zboru sestavljenega proračuna, in ako ga radi silne potrebe prekorači, da to v prihodnjem zasedanju deželnega zbora temeljito opraviči.

4. Deželnemu odboru se nalaga, da v prihodnje zaračunja plačo kustosa deželnega muzeja in stroške muzeja v račun muzealnega zaklada.

Poslanec dr. vitez Bleiweis-Trsteniški

petanje je še večala zakesnela noč, tihota v nemej samoti in še plašljivejša šumenje, čujoče se sedaj ter sedaj iz mračnih lesov. Zaman je izkušala gospa Albertova prognati jej vzburljivo jo čuvstvo; ker ni ona znala, kaj bi jo bilo moglo vznepokojiti, pomagal jej je slučaj, da je počela razgovor o stvari, najpripravnejši, da jo zanima.

— Kako žalostno slavo ima Ivan Zbogari! pravi jej; kako je tužno, razglasiti se v ljudi s takšnimi dejanji! (Dalje prih.)

K srbski zgodovini.

(Die Beziehungen der Ragusaner zu Serbien unter Zar Uros und König Vlkasin (1355—1371) von dr. Konst. Jireček, Prag 1885 K. böhmische Gesellschaft der Wissenschaften)

Dr. Konstantin Jireček, ki je pet let živel na Bolgarskem, v Sofiji, nekoliko profesor in nekoliko minister ter je sedaj profesor na českem vseučilišču v Pragi, našel je v pismarnici Dubrovniški zelo važne podatke, kateri popravljajo zgodovino Srbije od 1355—1371. leta. Dosedaj so vsi srbski zgodovinarji mislili in učili, da je zadnjega vladarja iz domu Nemanjskega, mladega carja Uroša, zavrtno umoril 1367. leta na lovu mogočni plemenitnik Vlkasin, in da je Vlkasin, ki si je bil po tem

nasvetuje, naj bi se deželni uradniki, ki dobe kako remuneracijo, imenoma navajali v poročilu, kakor tudi, koliko so dobili, ker mora to deželne poslance vendarle zanimati.

Poslanec baron Apfaltrern odobrava predlog finančnega odseka, kakor tudi predlog predgovornikov o tej zadevi. Stroški za deželni zbor so v razmeri z drugimi deželami res ogromni in prebivalstvo utegne zaradi tega dobiti slabo mnenje o deželnem svojem zastopu. Res da dne deželnih poslancev znašajo precejšnjo svoto, a v stroške za deželni zbor je priračunjenih mnogo stvari, katere v te stroške niti ne spadajo. Jako draga je slovesna sv. maša pri otvorenju deželnega zbora. Po vseh drugih deželah zaračunjena je le s 25 gld., za kranjski deželni zbor velja dva krat toliko in še več. Prav velike svote pa se izdajajo in zaračunavajo pri stroških za deželni zbor, za prestave predlog deželnega odbora. Gotovo je pač, da so v tem oddelku stroški za deželni zbor večji, nego kje drugej, kjer ni dežela dvojezična. Treba je postaviti remuneracijam deželnih uradnikov o tej zadevi tudi jez. Deželni uradniki naj uporabljajo njim odkazani čas vestno, potem se bodo stroški za prestave kmalu zmanjšali in to jako izdatno. Govornik bi z veseljem odobral predlog, da se postavi deželnim uradnikom pisarniški vodja, kateri bi pazil na to, da bi deželni uradniki v zmislu opravičnega reda svoj čas v uradnih urah tudi vestno in pravilno porabljali. Potem bi ne bilo za prevode posebe plačevati. Taka dela izvrševala bi se prav lahko v uradnih urah in stroški za deželni zbor bili bi dosti manjši.

Poročevalec dr. Mosche meni, da bi se o tej stvari priličneje razgovarjalo pri deželnem proračunu.

Pri glasovanju odobri se predlogi finančnega odseka in vsprejme se tudi predlog poslanca dr. vizeza Bleiweisa. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 18. januarja.

V ogerskem državnem zboru se že nekaj dni vrši budgetna debata. Opozicija hudo napada vlado in s številkami dokazuje, kako se vedno slabša finančno stanje Ogerske. Jeden poslanec je primerjal finančno stanje ogerske in avstrijske državne polovice in prišel za ogersko vlado do jako neugodnih zaključkov. Navajal je, da je v Avstriji deficit jako nezaten v primeri z deficitom na Ogerskem, četudi je ogerska vlada potrebščine za Bosno in Hercegovino ustela mej izredne, ne pa mej redne stroške, kakor avstrijska, da bi le zakrila slabo finančno stanje. Pa tudi brezozirno postopanje z nemadarskimi narodnostmi je prišlo v razgovor. Nekateri poslanci pravili so vladi jako ostre besede ter jej očitali, da bode na ta način vse nemadarske narodnosti odtujila. Posebno so kritikovali razmere v Hrvaški, pa tudi ustanovo kulturnega društva na Sedmograjskem so grajali.

Vnanje države.

Kakor se zatrjuje, je definitivno odločeno, da se bodo mirovna pogajanja mej **Srbijo in Bolgarijo** vršila v Bukureštu. — Srbi minister vnanjih zadev pravi v odgovoru na kolektivno noto velevladstij, da Srbija ne more demobilizovati, ker se še mirovna pogajanja z Bolgarijo neso začela in ker

zločinu prisvojil naslov kralja, že 1371. l. v bitki proti Turkom pri Marici blizu Drinopolja svetu dal slovo.

Novejši čas so jeli dvojiti o tej trditvi in navstala je „lis inter judices“. Jedna stranka je dejala, da Vlkasin ni usmrtil Uroša, marveč da je celo pred tem umrl in da je vse o umoru bolj v pravljah in legendah. Druga stranka pa je tudi po preiskovanju ostala pri prejšnjih mislih.

Na podstavi spisov iz arhiva Dubrovniškega odločil se je prof. Jireček za trditev prvoomenjene stranke, tedaj proti dosedanji misli.

Ko je namreč car Štefan Dušan, „Imperator Sclauoniae“ umrl 24. decembra 1355 ter svojemu jedinemu osemnajstletnemu sinu Urošu zapustil državo, močno razširjeno z makedonskimi, tesalskimi, albanskimi in epirotskimi kraji, bila je mala „Civitas Ragusii“ še pod vrhovništvom beneškim. Dubrovničani bi radi pridobili dolgo pribrežje do trdnjave Stagno in s tem bi jim moral pripasti tudi otok Meledski, ki je tisti čas bil v srbski oblasti. Dubrovničani pa so tudi tisti čas plačevali svojim sosedom, Srbom in Bošnjakom, letnine ali daní. Mesto se je živelo večidel iz notranje trgovine in blago je šlo v Bosno ter na južno Ogersko, po drugi strani pa v tedanje srbske dežele. V Dubrovniku je

nema nobenih jamstev, da bodo druge udeležene države demobilizovale.

Bolgarski dijaki, ki se učé na višjih učiliščih v Rusiji in so se udeležili prostovoljno poslednje vojne, so se zopet vrnili v Rusijo, da nadaljujejo svoje študije. To svedoči, da v Bolgariji nič prav ne verujejo na nadaljevanje vojne.

Odsek, kateri je bila izvolila **srbska** skupščina, da se posvetuje mej vojno o političnih zadevah v njenem imenu, se je v petek sešel. Njegovih posvetovanj se nekda udeležujeta tudi Ristić in Novaković. Člani tega odseka so vsi zato, da se sklene mir, samo da se pri tem mora varovati čast in veljava srbskega kraljestva. Sicer se pa v Belem gradu vedno odločnejše govori o alijanci z Grško. Poroča se celo, da se bode v malo dneh ratifikovala. — Večkrat se je že poročalo iz Belega grada, da vladi in kralju prihajajo prošnje, da bi se nadaljevala vojna. Iz tega se pa ne sme sklepati, da narod res želi vojne. Vladni organi nabirajo podpise za take adrese na kralja. Kdor se brani podpisati adresi, ga pa zapro. Tako so zaprli v Losnici opozicijskega poslanca Belzarja Kundovića, ker ni hotel podpisati take adrese in se je izjavil, da nema upanja, da bi srbska vojska kaj dosegla po tolikih neuspehih. Ker se je v dotični adresi izjavljala tudi udanost kralju, tožijo Kundovića sedaj zaradi razžaljenja kralja in vojske. Da ga bode sodišče obsodilo, je pri sedanjih razmerah skoro gotovo. — Srbski emigranti v Bukareštu so izročili srbskemu zastopniku pri rumunski vladi spomenico, ter ga prosili, da jo izroči kralju. Spomenica obširno razpravlja uzroke poslednjega ustanka v Srbiji, zavrača trditve, da so emigranti v poslednji vojni pomagali Bolgarom proti Srbom, ter zatrjuje, da srbski izseljenci gorko ljubijo domovino in so pripravljeni za njo kri preliti.

Rusija namerava generalne gubernije Varšavsko, Vilensko, Kijevsko in Odeško spremeniti v navadne gubernije. Kakor poljski listi trdijo, zmatra tako premembo ruska vlada za potrebno, da bode mogla hitreje porusiti Poljake. — Kakor „Kurjer Warszawski“ poroča, se kmalu začne grajenje železnice iz Dombrave v Granico na avstrijske in Sosnovice na pruske meji. Vodstvo grajenja se je izročilo inženirjema Zelinskemu in Grozinskemu. Ti strategično važni progi se nekda morata še to leto dodelati.

Kongijska vlada je sklenila osnovati vojsko za varstvo državnih naprav. Organizacija vojske izročila se je belgijskemu poročniku Rogerju, ki sedaj v ta namen odpotuje na Kongo.

Dopisi.

Iz Trsta 16. januarja. [Izv. dop.] Celi ta teden se vrše volitve za mestni zbor Tržaški. Zmagali so „Progressovci“ skoro z 2/3 glasov. Zmagali jih je sicer stala zelo dosti denarja, govori se od 10—12.000 gld., tudi je magistrat se posluževal nepostavnih sredstev pri razdeljevanju volilnih listov; a faktum je faktum: Irredentovci danes glave visoko nosijo. Pa ne le v četrtem razredu, tudi v tretjem, kjer so se vršile volitve danes in včeraj, zmagalo je vseh 12 irredentovskih kandidatov.

Temu se je tembolj čuditi, ker ta razred sestoji iz 1900 volilcev, od katerih je skoro polovica c. kr. uradnikov, mnogo duhovnikov in druge vladi manj ali več prijazne gospóde, tako sicer, da je vsak, kdor razmere dobro pozna, soditi moral, da „rudeckarji“ z največim naporom dobé komaj 700 glasov. Ali dobili so jih skoro 900, kar je dokaz, da je moralo najmanj 200 c. kr. uradnikov z njimi glasovati.

bilo mnogo bogatstva; toda stanovnike so kruto bile pobrale kužne bolezni. „La flor di boni homeni“ je zginila, kakor je Nicolo Barbarigo leta 1355 pisal v Benetke. Leta 1363. odbrali so Dubrovničani komisijo, ki naj bi se posvetovala, kako bi Dubrovnik zopet dobil svoje prebivalce, in papeža so prosili, naj dovoli zakone tudi mej sorodniki četrtega kolena. Ko je car Štefan umrl, bati se je bilo notranjih bojov v Srbiji, in trgovci v Dubrovniku so se tudi bali, da bodo ti boji uničili njih trgovino.

Res so po Dušanovi smrti Srbijo vznemirjali vroči boji, ker brat Simon je odrekal pravičo do prestola mlademu kralju Urošu. Dubrovničani so stali na strani Uroševi. Leta 1358 pa so se razmere v Dubrovniku celo predručile. Februarija meseca 18. dne se je sklenil mir po vojni beneško-ogerski in z mirom Zaderskim je Dubrovnik prišel pod vrhovno oblast ogersko. Koncem julija meseca donesel je vladika bosenski privilegij od kralja Ludovika I. od 27. maja, kateri bil je za poslednjih 168 let (do 1526) mejnarodna podstava za stanje Dubrovnika. Dubrovničani so vsako leto Ogrom plačali 500 cekinov in imeli za to samosvojo upravo v ogerskem zavetju. Ludovik je vrhu tega Dubrovničanom daroval bosensko primorje do Stagna.

To kaže na strašno korupcijo v Trstu, niti na c. kr. uradnike se ne more Avstrija zanašati. Dokaz je tudi to, da imajo „rudečkarji“ v vseh uradih svoje tajne zveze, ker drugače bi jim vendar njihovo delo ne šlo tako od rok, kakor se jim godi pri vsakej priliki, namreč po njihovi želji. „Es muss etwas faul sein im Staate Dänemark“. „Riba pri glavi smrdi“, in če ne bo še sedaj tega razvidela Dunajska vlada, potem jej ni pomagati. V ponedeljek voli II. razred. Tam ni dvombe, da zmagajo pravi čisti „Irredentaši“. V četrtek voli prvi razred. Tam proderó samo taki gospodi, katere moramo prištevati „amfibijam“. Po končanih volitvah bodo imeli „Progressovci“ alias „rudečkarji“ tako ogromno večino v mestnem zboru, kakršne še niso imeli nikoli. Kdo ne spozna, da je to hud udarec za deželno našo vlado?!

Volitve v okolici se bodo vršile v nedeljo 24. t. m. V prvem okraji bode mešal častihlepnež in nevednež „Križanac“, poznat iz Poreškega deželnega zbora, mož, ki zna komaj pisati in brati, pa hoče biti danes zastopnik v vseh avstrijskih zborih. V drugem bode šlo še precej gladko, ravno tako tudi v tretjem. V 4. razredu bodo skušali „Irredentaši“ s svojim „Cesare“, pa upamo, da jih bodo vrli okoličani zmagonosno odbili. V 5. okraji bode huda borba proti Živcu, ker si je g. Burgstaller najel necega mladega, neskušnega okoličana, da bi z njim Živca vrgel. Upamo pa, da tudi tam ne pojdejo okoličani na limanice Burgstallerju. V šestem okraji bode svojo cikorjaško srečo poskusil general Cikorjašev šior Poldo Mauroner proti našemu Nabergoju. Pa bode skoro drugikrat pal v blato. Ker so se mestni patrijotje tako slabo držali, pokažite Vi, okoličani, da le Vi jedini ste stebri Avstriji, da le na Vas sme naša Dunajska vlada staviti zaupanje, ter volite složno Vam od društva priporočene kandidate.

Iz Gorice 16. januarja. (Obravnava zoper „Sočo“. — Gorica že zastopana v Rimu. — Zopet Goriško gledališče. — Razpisane službe. — „Corriere“ in dr. Gregorčič. — Društveno življenje.)

Dne 8. avgusta m. l. prinesla je bila „Soča“ poročilo o Ajševiški zadevi, katero je prinesel „Sl. Narod“, kot dopis iz Gorice od besede do besede; „Soča“ je bila konfiskovana, a uredništvo uročilo je ugovor in obravnava razpisana je v dan 18. t. m. Ko bi res sodnija sedaj ne potrdila konfiskacije, kaj bi koristilo to listu sedaj po preteklih petih mesecih? Ni li to postopanje čudno in ne osvetljuje li deloma vse imenovane zadeve, katera spi sedaj spanje pravičnega, potem, ko je sedelo 13 oseb iz Ajševice nad 40 dnij v preiskovalnem zaporu ter se je mej tem časom zoper elemente, ki so oni škandal prouzročili, uročila pritožba radi veleizdajstvenega upitja in obnašanja? Da, da, razmere spodnještajerske in primorske so si slične, podobne kakor jajce jajcu.

Ni čudo, ako pričtenja nekaterim ljudem usiljevati se misel, da bi vendarle utegnili kaj zase imeti vest, ki se po deželi širi in sicer ne v korist avstrijske ideje, da je Primorje obljubljeno Italiji, kateri pade kot zrela hruška v naročje, ko si osvoji Avstrija Bosno in dežele do Soluna. V novem

Kmalu za tem pa se je na srbski meji oglasil nov vladar župan Vojeslav. Bili so boji mej njim in kraljem ogerskim in leta 1366 je v Srbiji nastopil poleg „imperatorja“ Uroša tudi „rex“ Volchassinus, kralj Vlkasin, in ta je Urošu vzel vso oblast ter vsa sredstva. Vsled tega je bilo bojov mnogotero. Konečno je bil Vlkasin v bitki proti Turkom na desnem bregu Marice 26. septembra 1371 premagan in na bojišči usmrten: Uroš pa ga je preživel, toda le za malo mesecev, ker umrl je še tisto leto decembra meseca. Jagić (Archiv f. slav. Phil. II, 108) je priobčil rokopis najstarejšega srbskega letopisa in v njem je povedano, da je Uroš, četudi trpin, ker pregnan s carskega stola, umrl venderle v svoji deželi in kot car 4. decembra leta 6880 (1371), objokovan v Srbiji. Istega leta, predno je umrl, so sinovi Izmaelavi (Turki) kralja Vlkasina in despota Uglješa, ki sta bila Uroša pregnala, ubili z vojskami svojimi pri Marici.

Prof. Jireček potrjuje ta poročila, donajajoč drugo pismarsko gradivo, ter konečno pravi: Konec dinastije Štefana Nemanje so šele kasnejše pesni izpravljice tako naslikale, kakor bi zadnji srbski car tragično smrt bil storil vsled zločina usurpatorja kralja Vlkasina. Δ

letu zastopa že sin tajnika Favettija Gorico vsled naročila naših mestnih očetov in vsled podpore iz mestne blagajne v Rimu pri shodu italijanskih požarnih straž. Kakor je iz lista priobčenega v tukajšnjem časopisu „Corriere“ razvidno, odlikuje se Goriški zastopnik z nekako posebno odločnostjo; stavljal je predloge, s katerimi je spravil v zadrego vse italijanske zastopnike onkraj meje. Nekaterim se vidi to postopanje mestnih očetov nekoliko čudno, nam prav nič ne. Ako smejo naši nemški turnarji, pevci in gasilci v Draždane in Berlin itd., zakaj bi ne smeli tukajšnji „pompierji“ v Rim? — Tu in tam isti nameni, tu in tam prijateljski državi!

Ko je odišla italijanska dramatična družba iz Gorice, preskrbeli so obojeli Ritterjeva nemškemu društvu „Schiller“ zopet gledališčne prostore, kjer se predstavljajo sedaj nemške „posse“. Gospodje so menili, da bode šlo vedno tako, kakor pri prvem nastopu meseca novembra, a motili so se: gledališče je bilo prazno, strašno prazno, in vrhu vsega nastal je razpor mej lastniki gledališča, prepir se nadaljuje in izid nam ni še znan. Toliko je „Corriere“ že razodel, da Italijane to postopanje strašno jezi, a ker se ne upajo po Ritterji, mahajo z bičem po nemških „possah“. Radi konkurence in da bi blamažo zakrili, nameravajo Italijani z naprej podpirati italijanska društva iz mestne blagajne; gospodje trdijo, da se mora gledališče povrniti svojemu prvotnemu namenu, da bode italijanskim prebivalcem v pouk in kratek čas. To bi znalo pa zopet nekoliko kaliti židovsko-liberalno in nemško zvezo!

Razpisane so pri Goriškem deželnem zboru tri službe in sicer vodje deželne pisarne z letno plačo 900 gld. in služba asistenta z letno plačo 700 gld. in slednjič tudi vodje kmetijske šole na slovenskem oddelku v Gorici z letno plačo 1200 gld., 10 odstotnih petletnih poviškov do 20letnega službovanja, 200 gld. nagrade in prosto stanovanje. Glede prvega vprašanja omeniti j., da se bode najbrže tako rešilo, kakor se je govorilo za časa zadnjih volitev v državni zbor, podelila se bode baje možu, kojega oče si je pri oni volitvi zaslug nabral v to, da je bil voljen kn. z. Hohenlohe; gledé zadnje službe bilo bi želeli mnogo in izvrstnih kompetentov, plača je gotovo lepa.

Naš slavni „Corriere“, kateri ne more odpušiti našemu knezo-nadškofu smrtnega greha, da je rojen Slovenec, dasi mu je inace po godu, spustil je svoje strupene sulice že večkrat in v zadnji številki zopet na osobo dra. Gregorčiča. Kjer ne more stvarno ugovarjati, spuščá svojo jezo na osebo. Tako podtikuje dra. Gregorčiču najnižje namene, ker je stavljal v deželnem zboru interpelacijo o čudnem postopanju pri tukajšnji mestno-podrejeni sodniji v zadevi komisijskih pristojbin, češ, k temu vodila ga je le narodna in osebna strast. O stvari sami ni izpregovoril „Corriere“ ni besedice. Ko bi izvirale one vrstice v „Corrierji“ iz interesovanih sodnijskih krogov, morali bi to zelo obžalovati, kajti vsa zadeva prišla bi lahko zopet v razpravo in v javnost, in tega gospodje stalno sami ne želijo. Če je pa „Corriere“ iz svojega nagiba ono nesramno notico skoval, potem ne preostaja družega, nego odgovarjati mu z onim molčanjem, katerega se poslužuje izobražen, na višjem stališči stoječ poštenjak nasproti plitvemu kvevetanju nesramnega obrekovalca. —

Naše društveno življenje neče in ne more se nikakor oživeti. Čitalniški prostori neso vsled različnih zaprek še dovršeni, posojilnici pa primankuje denarja, da bi vsem onim mogla ustreči, ki so vredni in denarja potrebni. Promet v minolem letu bil je sicer večji, nego v vsej prejšnji poldrugoletni dobi, a postal bi dvakrat, trikrat večji, da je imelo društvo več kapitala na razpolaganje. Letine so slabe, ulog je vsled tega malo, potreba denarja po deželi pa je velika.

Iz Rudolfovega 16. januarja. [Izv. dop.] Več dnij je že preteklo, odkar smo imeli občinske volitve, a vender niste priobčili še nobenega poročila. Ta tišina je pomenljiva, vidno je, da vse ni tako, kakor bi moralo biti. Da se stvar nekoliko pojasni, dovolite mi nekoliko vrst. Zgodovina zadnjih občinskih volitev bila je jako zanimiva, a za Vaš list menda preobširna, zato naj govorim samo o izhodu. Kljub podnevnej in ponočnej agitaciji bila je udeležitev jako slaba. Od 240 volilcev III. razreda, v katerem naša stranka zaradi pomankljivega objavljenja ni volila, marveč prijavila deželni vladi protest, udeležilo se je volitve osobno le 29

volilcev, ker so nekateri s pooblastili volili. Voljeni so kandidati zedinjenih „mirnih“ in nemurjev, mej njimi tudi g. pl. Lehmann z 28—39 glasovi. — V II. razreda, kjer so tudi naši volili, izvoljeni so: Jeden „nespravljivec“, dva „mirna“ in troje Nemcev z jednim glasom večine proti trem „nespravljivcem“. — V I. razredu, v katerem naša stranka ni volila je 76 volilcev, oddalo pa se je samo 17 glasov. Voljeni so: Iz posebne kurtoazije jeden nespravljivec, dva „mirna“ in troje nasprotnikov. — Na ta način imamo v mestnem zastopu 11 Slovencev, 7 pa nasprotnikov, gotovo čudno razmerje, ako pomislimo, da je v Rudolfovem jedva 18 Nemcev po rodu. Proti šestorici izvoljenih nasprotnikov nemamo ničesar, ker smo uverjeni, da ne bodo na rotovži visoke politike tirali, marveč svoje moči le mestnemu blagru posvečevali, a z g. pl. Lehmanna kandidaturu se ne moremo na noben način sprijazniti. Čitateljem „Slovenskega Naroda“ je le še predobro znano, kakim načinom je „sistem Lehmann“ za deželnega predsedništva Widmannovega na krmilo prišel, kako osorno in bagatelno je šulverajnovec gosp. Lehmann z narodnjaki ravnal, kako zagrizen nasprotnik našemu narodnemu razvoju je vsekdar bil, koliko je on s svojim odurnim vedenjem za ljudskega številjenja pripomogel, da se je toliko Novomeščanov za Nemce prijavilo.

Nikdar bi ne bili pričakovali in osupnili nas je, videvši, da ima mej nami takih „narodnjakov“, ki rajši Nemce volijo, nego poštene in stare domoljube. Mi kar nas je narodnjakov stare korenine, odvrčamo „a priori“ vso odgovornost za ta akt vladoželja novošegnih Slovencev in če jih bode stoprav streznil „sistem Lehmann“, ki je možen čez tri leta, — za sedaj menimo, da še ne, ako vsi Slovenci pri volitvi županovi svojo dolžnost storé — in bodo čutiti začeli, da so napačno ravnali, bode narod vse posledice tega prečudnega dejanja zarezal jedino na njih rovaš. To naj si zapamtijo!

A ne le glede občinske volitve, tudi sicer z vladali so ob Krki čudni, prečudni nazori. Kam bomo zajadrali, ako v maso naroda prodre novi evangelij, da nam ne treba narodnega uradovanja, ampak le zmognih delavnih močij. Narodno uradovanje spada in bode spadalo mej naše fundamentalne članke, dokler bo kaj Slovencev na svetu, to je naša „conditio sine qua non“. Od tega nas ne odvrne nikdo, tudi tisti ne, ki kot načelnik slovenskemu mestu z narodnim deželnim odborom dosledno le nemški dopisuje.

Z Gorenjskega 16. januarja. [Izv. dop.] Dopisnik z Gorenjskega v Vašem cenjenem listu od 31. oktobra preteklega leta tožil je o potrebi živinozdravnikov na Kranjskem, posebno na Gorenjskem. Ker pa g. dopisnik morda ne vé, kaj je vzrok vsem tem nedostatom, skušal bodem stvar nekoliko pojasniti.

G. dopisnik želi, da bi deželna vlada, kakor druge, nastavila deželne živinozdravnike. Ali se bode kaj v tem oziru storilo ali se je že, meni ni znano, a znano mi je, da deželna vlada razpisuje od leta 1882 dve štipendiji za dijake na c. kr. vojnem živinozdravništvu na Dunaji in sicer po 300 gld., pač z namenom, da si vzgoja sposobnih živinozdravnikov. Toda bode li s tem deželi pomagano, da dijaki, svoje študije dokončavši, na tuje službovat gredo, ker deželna ali c. kr. vlada služeb ne razpisuje? Mislim, da ne, kakor se tudi od njih zahtevati ne more, da bi pri praksi na deželi brez vsake bodisi deželne ali c. kr. službe živeti morali in mogli. Pač naravno, da, ako se doma kruha ne dobi, da si vsak na tuje pomaga, pri nas pa zato v deželi vlačí tujce, kojih ljudstvo ne ume. In kdo pri tem trpi? Kmet in dežela. — Toda, komu se štipendije pri nas podeljujejo? Jedno izmed 2 dobi vselej kak tujec, čeravno so razpisane za dijake Kranjce. Pač bi bilo boljše, da bi se pri teh okoliščinah iz tega denarja sistemizovalo stalno mesto živinozdravnika v kakem okraji, kjer je živinoreja v najlepšem cvetu. Da so pri nas v živinozdravništvu tako slabe razmere, da na merodajnem mestu o živinozdravništvu in njega važnem poklicu še pravega pojma nima, kaže to, da se vlada za urejevanje služeb in nastavljanje živinozdravnikov, ki bi imeli biti našemu kmetu pravi duševni svetovalci in vodniki na polji živinoreje, ki je pri nas na Gorenjskem odlične važnosti, jako malo briga, kajti na celém Kranjskem, kakor že omenjeno, ni niti jednega od deželne vlade nastavljenega živinozdravnika in v najvažnejšem okraji gorenjskem, v Kranji, imamo za 3 okraje le jednega

in še tega ljudstvo ne ume. — Da so tudi pri naši kmetijski družbi živinozdravniške razmere neverjetno zmedene, rekel bi, nezaslišane, kdo se bo čudil temu, če se na merodajnem mestu za vso stvar ničesar ne stori. Bolj natanko o tem pri priložnosti, če Vam bo ljubo, gospod urednik.

Domače stvari.

— (Pesnik Gorazd), ki je bil nevarno zboleel, okreval je že toliko, da se ni bati nevarnosti.

— (Umrli) je v 13. dan t. m. gosp. Toma Gajdek, kanonik, rektor semenišča v Zagrebu in predsednik društva sv. Jeronima v 77. letu svoje dobe. Pokojnik pastiroval je dolgo let ob Sotli, ter se zanimal za naše razmere in mnogo občeval s slovenskimi rodoljubi. Bil je blag, visoko nadarjen mož, odličen rodoljub, obče čislán, kar se je zlasti l. 1882 sijajno pokazalo, ko je praznoval svojo zlato mašo. Svoje skromno premoženje volil je narodnim društvom in dobroteljnim namenom. Blag mu spomin!

— (Gosp. dr. vitez Miklošič) predložil je v zadnji seji Dunajske akademije svoje najnovejše delo: Etimologisches Wörterbuch der slavischen Sprachen.

— (G. J. Légo) priobčuje v 1. številki Jelinekovega „Slovenskega zbornika“, ki izhaja v Pragi, daljšo razpravo o zaslugah naše duhovščine za slovensko književnost.

— (Nov kazenski zagovornik.) Gospod dr. Valentin Krisper, advokatski koncipient pri g. dru. Mosché-tu v Ljubljani, bil je te dni upisan v listo kazenskih zagovornikov.

— (V Šiški) ustanovila se je včeraj poudružnica sv. Cirila in Metoda. Obširnejši dopis jutri.

— (M. Jonko contra „Slovenski Narod.“) V 29. dan t. m. bode na Dunaji pri najvišem kot kasacijskem sodišči obravnava zastran ničnosti pritožbe, katero je M. Jonko uložil proti sodbi, ki ga je meseca decembra doletela v znani pravdi z urednikom našega lista. Pri obravnavi na Dunaji bode našega urednika zastopal zagovornik g. dr. Hrašovec.

— (Zabavni večer) pisateljskega podporne društva preteklo soboto bil je dobro obiskan. Predsedoval je g. dr. Jenko. Gosp. prof. Levec predaval je v prostem, jako obširnem govoru životopis umrlega slikarja J. Wolfa ter nam čital nekatera pisma pokojnega umetnika in bratov Šubicev. Iz teh duhovito pisanih listov in iz podanega gradiva mogel si je sestaviti pristno podobo rajnega umetnika trpina, kdor ga tudi poznal ni. Predavanje vsprejelo se je s posebno pohvalo. Prihodnji zabavni večer je v soboto, v 23. dan t. m. Predsedoval bode g. J. Hafner.

— (Gosp. Ivan Medén,) slavni naš tenor, povabljen je v Zagreb, da bode v petek v 22. dan t. m. sodeloval pri koncertu „Hrvatske Lire“.

— (Koncert) slavnega virtuoza grofa Zichy-je danes zvečer ob pol 7. uri v dvorani starega strelšča.

— (Z Bleda) se nam piše: Ogenj je nastal dne 16. t. m. v žagi znanega podjetnika Janeza Kunšič-a Zajezerom in je uničil žago in veliko zalogo lesa. Zarad velikega snega bili so sosedje varni in tudi mladi požarni brambi Bleški ni bilo treba prejeti ognjenega krsta pri — 16 stop. R. Požarna bramba ima sedaj vse v največjem redu, le brizgalnic jej še manka.

— („Savinjski Sokol“) imel je 3. t. m. svoj peti občni zbor. Iz poročila tajnikovega smo posneli, da društvo dobro napreduje in da broji že 110 udov, med kojimi se nabajajo odlični narodnjaki. Pri razpravljanju dnevnega reda je gosp. Josip Lipold ostrimi besedami bičal Celjskega nemčurstva gnusne napade na to vzgledno društvo ter priporočal, da se ne oziramo na dalje na malenkostno druhan duševnega beraštva, nego da skrbimo za razširjanje omike in dostojnega obnašanja mej slovenskim prebivalstvom. Bralci se gotovo spominjajo še tistih neosnovanih izrekov Celjskega šolskega nadzornika, kojega abotnost je že vsakemu šolarčku znana. Tega možaka moramo imeti za vzgled, kako se človek nikdar ne sme v človeški družbi obnašati. V načelnistvo društva so bili voljeni: G. Josip Lipold, starosta; g. Ivan Vrankovič podstarosta; v odbor pa gg. Radoslav Škofljek, Jozip Pirš, Ivan Gabršek, Miloš Levstik in Ivan Kovačič.

— (Vabilo) k občnemu zboru „Tržaškega Sokola“, kateri bode v nedeljo 24. janu-

varja 1886. ob 5. uri popoldne v dvorani „Slovenske Čitalnice“ (Monte Verde). Dnevni red: 1. Nagovor staroste. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Poročilo pregledovalcev računov. 5. Volitev staroste in 8 odbornikov. 6. Volitev pregledovalcev računov. 7. Posamezni predlogi.

— (Posojilnica v Celji) ima svoj redni občni zbor v nedeljo t. j. 24. t. m. ob 3. uri popoldne v Čitalnici s sledečim dnevnim redom: 1. poročilo načelnikovo; 2. poročilo nadzorstva z nasvetom, kako se naj razdeli čisti dobiček; 3. predlogačanje pravil; 4. Volitev načelstva in nadzorstva; 5. Razni nasveti.

— (Gorenjosavinjska posojilnica) v Mozirji je v letu 1885 imela 315.102 gld. 38 kr. prometa in sicer 158.094 gold. 92 kr. dohodkov 157.007 gld. 46 kr. pa stroškov. Hranilničnih ulog ima 147.469 gl. 07 kr., razposojenega pa 172.090 gl. Čistega dohodka imela je 1596 gld. 98 kr. Rezervni fond je na 21.653 gld. 60 kr. narastel.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Trst 17. januarja. Nasproti govoricam, da je vnovič nekdo za kolero zboleel, konstatuje današnji uradni list oficijalno, da dotičnik ni zboleel za kolero, ampak za gastričnim katarom.

Levov 17. januarja. V tukajšnjem skladišči sena nastal velik požar. Dosedaj dobili so dve sežgani trupli. Misli se, da je še več ljudij poginilo.

Razne vesti.

* (Lesene žepne ure.) Ruski kmetje okolu Vjatke izdelujejo lesene žepne ure, kakeršnih ni nikjer drugej na svetu. „Oekonom. Journal“ pravi, da so rečene ure popolnem dobre.

* (Smrt birmanskega boga.) Kakor se poroča je razen politične nesreče, ki je zadela Birmo, jo zadela še druga nezgoda. Umrli je beli slon, ki je bil božji varuh kralja Tibo. Kakor Birmanci mislijo, slon ni hotel preživeti sramote, ki je zadela birmanskega kralja. Birmanci so hoteli truplo pokojnega svetega slona tri dni postaviti na ogled v templji, a Angleži njim še tega veselja neso pustili, kajti truplo bi razširjalo prevelik smrad. Zadovoljiti so se morali s slovesnim pogrebom. Beli slon bil je pokopan na budistkem pokopališču. Pogreba se je udeležilo mnogo naroda, mej družimi mnogo visokih državnih dostojanstvenikov.

Tujci:

16. januarja.

Pri Stenu: Spitzer z Dunaja. — Neuman iz Budimpešte. — Scheuer, Gregorič, Rupert iz Krškega. — Schauf z Dunaja.

Pri Waller: Slaja, Morovitz, Ochs, Kellermann, Gusch, Schönberger z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
16. jan.	7. zjutraj	735.48 mm.	— 9.0° C	sl. sev.	megla	
	2. pop.	733.91 mm.	— 8.0° C	sl. svz.	megla	0.00 mm.
	9. zvečer	733.97 mm.	— 11.0° C	sl. svz.	megla	
17. jan.	7. zjutraj	733.08 mm.	— 12.0° C	sl. vzh.	obl.	1.70 mm.
	2. pop.	730.64 mm.	— 7.2° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	729.70 mm.	— 6.6° C	brezv.	obl.	snega.

Srednja temperatura — 9.3° in — 8.6°, za 7.6° in 6.5° pod normalom.

Dunajska borza

dné 18. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	84 gld. 15	kr.
Srebrna renta	84 „ 40	„
Zlata renta	112 „ 10	„
5% marčna renta	101 „ 35	„
Akcije narodne banke	871 „ —	„

V elegantnej obliki priporočam po ceni

VIZITNICE

„Narodna Tiskarna“

v Ljubljani.

Kranjska eskomptna družba v likvidaciji.

Likvidacijski odsek Kranjske eskomptne družbe sklenil je vsem upnikom tega zavoda izplačati daljno 12 1/2% odplačilo.

Izplačevalo se bode od 16. t. m. dopoldne od 9. do 12. ure proti temu, da se odda cheque, ki pride na vsoto 12 1/2% in pokaže uložna knjižica, katera se bode kolekovala in zopet nazaj dala. Tedaj imajo se cheque glasiti baš na polovico vsote, ki se je izplačala 16. julija lanskega leta.

Znesek te vsote se od 16. t. m. nič več ne obrestuje.

Daljna izplačila se pa bodo izplačala, kakor bode napredovala likvidacija.

V Ljubljani, dné 13. januarja 1886.

Likvidacijski odbor.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Kreditne akcije	297 gld. 10	kr.
London	126 „ 60	„
Srebro	10 „ 02	„
Napol.	5 „ 92	„
C. kr. cekini	62 „ —	„
Nemške marke	250 gld. 123	„
4% državne srečke iz l. 1864	100 gld. 170	25
Državne srečke iz l. 1864	101 „ 05	„
Ogrska zlata renta 4%	92 „ 80	„
5% papirna renta 5%	104 „ —	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	100 gld. 117	„
Dunava r. g. srečke 5%	126 „ 50	„
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115 „ 90	„
Prior. oblig. E. izabetine zapad. železnice	105 „ 80	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 gld. 177	75
Kreditne srečke	10 „ 19	40
Rudolfove srečke	120 „ 111	2
Akcije anglo-avstr. banke	170 gld. a. v.	199 „ 50
Tramway-društ. velj.		

Poslano.

(3—3)

GLAVNO SKLADIŠTE

MATTONIJEVE

GLESSHÜBLER

iz GIESSEN najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujuče pice, I kas izkušán liek proti trajnom kašlju plućevias I žetudca bolesti grkljana I proti mēhurnim kataru,

HINKE MATTONIJA

Karlovi vari i Widn.

Trgovski pomočnik

za prodajo mešanega blaga, 23 let star, prost vojaščine, poseben spreten v prodaji tkanin, z jako dobrimi spridevali, zmožen obeh deželnih jezikov, želi takoj ali pa do 1. marca svoje dosedanje mesto premeniti. Pisma blagovoljno pošiljati pod „zvest 100“ na upravnistvo „Sl. Naroda“. (33—1)

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču a 50 kr.,

zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrple živce in kite itd. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno zdravi, kar dokazuje na stotine priznanj iz najrazličnejših krogov.

Prodaja (646—12)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Priznana nepokvarjene, izvrstne

VOŠČENE SVEČE

izdelujejo (788—8)

P. & R. Seemann v Ljubljani.

Velika partija 1 (788—129)

ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštne povzetji, ostanek po 5 gl.

Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.

Uzorci pošiljati marke za 10 kr.